

מסכת אבות

פרק א

א. משה קבל תורה מסיני, ומסרה ליהושע, ויהושע לזקנים, וזקנים לנביאים, ונביאים מסרוה לאנשי כנסת הגדולה. הם אמרו שלשה דברים, הווי מתונים בדין, והעמידו תלמידים הרבה, ועשו סג לתורה:

ב. שמעון הצדיק היה משירי כנסת הגדולה. הוא היה אומר, על שלשה דברים העולם עומד, על התורה ועל העבודה ועל גמילות חסדים:

ג. אנטיגנוס איש סוכו קבל משמעון הצדיק. הוא היה אומר, אל תהיו כעבדים המשמשין את הרב על מנת לקבל פרס, אלא הווי כעבדים המשמשין את הרב שלא על מנת לקבל פרס, ויהי מורא שמים עליכם:

ד. יוסי בן יועזר איש צרדה ויוסי בן יוחנן איש ירושלים קבלו מהם. יוסי בן יועזר איש צרדה אומר, יהי ביתך בית ועד לחכמים,

וַהֲגִי מִתְאַבֵּק בַּעֲפֹר רַגְלֵיהֶם, וַהֲגִי שׁוֹתֶה בְּצֶמָא אֶת דְּבָרֵיהֶם:

ה. יוֹסִי בֶן יוֹחָנָן אִישׁ יְרוּשָׁלַיִם אוֹמֵר, יְהִי בֵיתְךָ פְּתוּחַ לְרוֹחָה, וַיְהִיו עֲנִיִּים בְּנֵי בֵיתְךָ, וְאֵל תִּרְבֶּה שִׁיחָה עִם הָאִשָּׁה. בְּאִשְׁתּוֹ אָמְרוּ, קֵל וְחֹמֶר בְּאִשְׁתְּ חֵבְרוֹ. מִכָּאֵן אָמְרוּ חֲכָמִים, כָּל זְמַן שֶׁאָדָם מִרְבֶּה שִׁיחָה עִם הָאִשָּׁה, גּוֹרֵם רָעָה לְעַצְמוֹ, וּבֹטֵל מִדְּבָרֵי תוֹרָה, וְסוּפוֹ יוֹרֵשׁ גִּיהֶנֶם:

ו. יְהוֹשֻׁעַ בֶּן פְּרוּחִיָּה וְנִתְאִי הָאֲרֵבֶּלִי קִבְּלוּ מֵהֶם. יְהוֹשֻׁעַ בֶּן פְּרוּחִיָּה אוֹמֵר, עֲשֵׂה לְךָ רֵב, וּקְנֶה לְךָ חֵבֶר, וַהֲגִי דָן אֶת כָּל הָאָדָם לְכַף זְכוּת:

ז. נִתְאִי הָאֲרֵבֶּלִי אוֹמֵר, הִרְחֵק מִשְׁכֵּן רָע, וְאֵל תִּתְחַבֵּר לְרָשָׁע, וְאֵל תִּתְיָאֵשׁ מִן הַפְּרָעוֹת:

ח. יְהוּדָה בֶּן טַבַּאי וְשִׁמְעוֹן בֶּן נֶשֶׁטַח קִבְּלוּ מֵהֶם. יְהוּדָה בֶּן טַבַּאי אוֹמֵר, אֵל תַּעֲשׂ עֲצָמְךָ כְּעוֹרֵכֵי הַדִּינִין. וְכִשְׂיָהוּ בַּעֲלֵי דִינִין עוֹמְדִים לְפָנָיִךְ, יְהִיו בְּעֵינָיִךְ כְּרִשְׁעִים. וְכִשְׁנַפְטָרִים מְלֻכָּנִיךְ, יְהִיו בְּעֵינָיִךְ כְּזָכָאִין, כְּשֶׁקִּבְּלוּ עָלֵיהֶם אֶת הַדִּין:

ט. שִׁמְעוֹן בֶּן נֶשֶׁטַח אוֹמֵר, הֲגִי מִרְבֶּה לַחֲקוֹר אֶת הָעַדִּים, וַהֲגִי זָהִיר בְּדְבָרֶיךָ, שֶׁמָּא מִתּוֹכָם יִלְמְדוּ לְשַׁקֵּר:

י. שְׁמַעְיָה וְאַבְטָלְיוֹן קִבְּלוּ מֵהֶם. שְׁמַעְיָה אָמַר, אָהֵב אֶת הַמְּלָאכָה,
וּשְׁנָא אֶת הָרַבָּנוּת, וְאֵל תִּתְּנוּדַע לָרָשׁוֹת:

יא. אַבְטָלְיוֹן אָמַר, הַכָּמִים, הִזְהָרוּ בְּדַבְרֵיכֶם, שְׁמָא תַּחֲבוּבוּ חֻבָּת
גְּלוּת וְתַגְלוּ לְמָקוֹם מִיָּם הָרָעִים, וַיִּשְׁתּוּ הַתַּלְמִידִים הַבָּאִים אַחֲרֵיכֶם
וַיָּמּוּתוּ, וַנִּמְצָא שָׁם שְׁמִים מִתְחַלֵּל:

יב. הֵלֵל וְשַׁמַּאי קִבְּלוּ מֵהֶם. הֵלֵל אָמַר, הֵנּוּ מַתְלִמֵּידוֹ שֶׁל אֶהְרֹן,
אוֹהֵב שָׁלוֹם וְרוֹדֵף שָׁלוֹם, אוֹהֵב אֶת הַבְּרִיּוֹת וּמִקְרָבָן לַתּוֹרָה:

יג. הוּא הָיָה אָמַר, נִגִּיד שְׁמָא, אֶבֶד שְׁמָה. וְדָלָא מוֹסִיף, יִסְף. וְדָלָא
יִלִּיף, קִטְלָא חֵיב. וְדֹאשְׁתִּימֵשׁ בְּתַגָּא, חֵלִיף:

יד. הוּא הָיָה אָמַר, אִם אֵין אֲנִי לִי, מִי לִי. וּכְשֶׁאֲנִי לְעַצְמִי, מָה
אֲנִי. וְאִם לֹא עֲכָשְׁיוּ, אֵימָתִי:

יה. שְׁמַמַּי אָמַר, עֲשֵׂה תוֹרָתְךָ קִבֵּעַ. אָמַר מַעֲט וְעֲשֵׂה הִרְבֵּה, וְהֵנּוּ
מִקְבֵּל אֶת כָּל הָאָדָם בְּסִבָּר פְּנִים יָפוֹת:

יו. רַבִּן גַּמְלִיאֵל הָיָה אָמַר, עֲשֵׂה לְךָ רַב, וְהִסְתַּלַּק מִן הַסִּפָּק, וְאֵל
תִּרְבֶּה לְעֵשֶׂר אַמָּדוֹת:

יז. שְׁמַעְיוֹן בֶּנוֹ אָמַר, כָּל יָמֵי גְדֻלָּתִי בֵּין הַחֲכָמִים, וְלֹא מָצָאתִי
לַגּוֹף טוֹב אֶלָּא שְׁתִּיקָה. וְלֹא הַמְדִּירָשׁ הוּא הָעֵקֶר, אֶלָּא הַמַּעֲשֵׂה. וְכָל

הַמְרָבָה דְּבָרִים, מִבֵּיא חֵטָא:

יח. רַבּוֹן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר, עַל שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים הָעוֹלָם עוֹמֵד,
עַל הַדִּין וְעַל הָאֱמֶת וְעַל הַשְּׁלוֹם, שֶׁנֶּאֱמָר (זְכַרְיָה ח) אֱמֶת וּמִשְׁפָּט
שְׁלוֹם שִׁפְטוּ בְּשַׁעְרֵיכֶם: